

РЕШЕНИЕ

№ 7440

гр. С., 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разглежда докладваното от Б.Р. Гражданско дело № 20231110161795 по описа за 2023 година

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК.

Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 319782/10.11.2023г. на СРС, подадена във връзка със Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена на 20.08.2023г. по ч.гр.д. № 43439/2023г. на СРС.

Ищецът „*****“ ЕАД чрез юрк. Ф.И. е предявил срещу Б. Т. С. и С. И. С. искове с правно основание по чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК и чл. 150 ЗЕ вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответниците дължат **солидарно** на „*****“ ЕАД във връзка с топлоснабдяването на недвижим имот - апартамент в град С., ж.к. „*****“ бл. 304, вх. Г, ет. 2, ап. 5, аб. № ***** , както следва:

- **4165,78 лева** за главница за доставена, но незаплатена, топлинна енергия за периода м.05.2020г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (02.08.2023г.) до окончателното им изплащане;
- **513,46 лева** за законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2021г.-12.07.2023г.;
- **63,02 лева** за главница за дялово разпределение за периода м.06.2020г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (02.08.2023г.) до окончателното им изплащане;
- **13,73 лева** за законна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 15.08.2020г.-12.07.2023г.

Топлоснабдителното дружество твърди, че между него и ответниците съществува облигационно отношение за продажба на топлинна енергия за битови нужди при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане с нарочен акт. Поддържа, че в изпълнение на тези общи условия е доставило за процесния период топлинна енергия, като не била заплатена дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия

е длъжен да заплаща дължимата цена в посочения в общите условия срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията. В насроченото по делото публично съдебно заседание ищецът се представлява от юрк. Дарина Кирчева, която поддържа предявените искове, включително в хода на устните състезания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците **Б. Т. С. и С. И. С.** чрез адв. К. К. – АК-С., са депозирали Отговор на исковата молба, вх. № 23980/25.01.2024г. на СРС, с който оспорват предявените искове като неоснователни. Оспорва се ответниците да са длъжници във връзка с посочения в исковата молба имот, още повече при условията на солидарност. Част от представените към исковата молба доказателства били неотнормими към предмета на спора. Оспорва се коректното разпределение на топлинната енергия. Правят възражение за погасяване на задълженията по давност. В насроченото по делото публично съдебно заседание ответниците не се явяват, като се представляват от адв. К., който оспорва предявените искове, включително в хода на устните състезания. Допълнителни съображения излага в Писмени бележки, вх. № 125075/16.04.2024г. на СРС.

Третото лице – помагач „*****“ **ООД** е депозирало молба, вх. № 70665/01.03.2024г. на СРС, към която представя документи относно извършеното дялово разпределение. За насроченото по делото публично съдебно заседание не изпраща представител.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявените с нея искове и позициите на ответниците, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес, а обективизираните в нея искове са **допустими** и следва да бъдат разгледани по същество. Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение или решение при призвание на иска.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест по иска с правно основание по чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД е за ищеца, който следва при условията на пълно и главно доказване да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия между него и ответниците, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответниците е възникнало задължение за плащане на съответната цена в претендирания размер, включително сумите за дялово разпределение, както и основанието това задължение да е при условията на солидарност. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответниците е да докажат, че са погасили претендираното вземане. В тежест на ищеца е да докаже изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. Извън горното всяка от страните следва да докаже фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР/КЕВР, в които се определят правата и задълженията на топлопреносното предприятие и на потребителите; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на количеството топлинна енергия; отговорността при неизпълнение на задълженията; условията и редът за включване, прекъсване и прекратяване на топлоснабдяването; редът за осигуряване на достъп до отоплителните тела, средствата за търговско измерване или други контролни приспособления и пр. Според изричната разпоредба на чл. 150, ал. 2 ЗЕ Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите, т.е. облигационната връзка между клиента на топлинна енергия за битови нужди и топлофикационното дружество възниква по силата на закона без

за това да е необходимо съставянето между тях на нарочен документ – договор. Общите условия на ищеца са публикувани и са влезли в сила. По смисъла на чл. 153, ал. 1 и §1, т. 42 (обн. ДВ, бр. 107 от 2003г., отм. ДВ, бр. 54 от 2012г.) ЗЕ, която норма, макар и понастоящем отменена, има значение за установяване на вложените от законодателя при регламентиране на правоотношенията принципи, облигационна връзка по този начин може да възникне единствено със собственика на топлоснабдения имот или титуляря на вещното право на ползване върху него. Потребител на енергия или природен газ за битови нужди е само физическо лице - собственик или титуляр на вещното право на ползване на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия, т.е. за доставената енергия на обекта принципно винаги отговаря собственикът или титулярят на вещното право на/върху имота (р.504/26.07.2010г.-гр.д.420/2009г.-IVг.о., ТР 2/2017-2018-ОСГК, т. 1).

Видно от представеното заверено копие от Акт за женитба № 961/03.08.1969г. на Коларовския районен народен съвет в град С., ответниците С. и Б. С.и са сключили брак на 03.08.1969г., като няма данни този брак да е прекратен. С Нотариален акт № 123/20.12.2005г., т. 3, рег. № 6233, дело № 407/2005г. на Нотариус № *** – В.П., Б. Т. С. е закупила от Г.С.Ц. и Т.П.Ц. недвижим имот – апартамент в град С., ж.к. „*****“, бл. 304, вх. Г, ет. 2, ап. 5, ведно с припадащите се площи, права и помещения. Продавачите са си запазили пожизнено вещно право на ползване, от което са се отказали с Декларация от 23.01.2008г. С Нотариален акт № 82/25.06.2009г., т. 1, рег. № 2699, дело № 82/2009г. на Нотариус № *** – В.П., Б. С. и С. С. са учредили на дъщеря си Г.С.Ц. пожизнено и безвъзмездно право на ползване върху описания по-горе недвижим имот, от което тя се е отказала с Декларация от 28.11.2014г. При това положение, доколкото апартаментът е закупен от Б. С. през времетраенето на брака и при необорена презумпция за съвместен принос, то по силата на чл. 19, ал. 1 и ал. 3 СК от 1985г. /отм./ той е придобит от двамата ответници при режим на съпругеска имуществена общност, каквато е и в рамките на процесния период. Съдът намира, че двамата съпрузи отговарят солидарно в цялост за задълженията, свързани с доставка на топлинна енергия до имота им. Отговорността на съпрузите за заплащане на разходите, свързани с доставката и отчитането на топлинна енергия до имот, притежаван в режим на съпругеска имуществена общност, е солидарна на основание чл. 32, ал. 1 СК (арг. р.1/27.01.2014г.-гр.д.7043/2013г.-IVг.о., р.455/01.11.2012г.-гр.д.928/2012г.-IVг.о.). Съгласно действащия в рамките на процесния период и понастоящем Семейен кодекс съпрузите отговарят солидарно за задълженията, свързани със задоволяване на нуждите на семейството. Под "нужди на семейството" се разбират общите потребности на членовете на семейството, които според практиката главно са за снабдяване с храна, топливо, стоки, продукти, материали, заплащането на необходимите за съвместния живот разходи /включително за оправданите лични нужди на членовете на семейството/, задоволяването на които произтичат от изискванията за семейна солидарност, благополучие и взаимопомощ. Счита се, че всичко закупено от съпрузите по време на брака /дори и закупуването на недвижими имоти/ с посочената цел е за нуждите на семейството. В тежест на оспорващия съпруг е да докаже, че твърдените разходи не са извършени или че удовлетворената нужда не е семейна (така р.75/30.06.2020г.-гр.д.3594/2019г.-IIIг.о., р.293/19.11.2013г.-гр.д.3267/2013г.-IIIг.о.). При това положение, доколкото не се установи апартаментът на ответниците да задоволява нужди, различни от тези на семейството, то съдът намира, че отговорността за заплащане на разходите, свързани със снабдяването му с топлинна енергия, следва да се поемат солидарно от тях.

Дължимата от клиентите на топлинна енергия сума за доставка на същата следва да съответства на реално доставеното количество такава. Установяването на това количество, на стойността и цената на доставената на потребителя топлинна енергия, проверката на правилното ѝ отчитане и начисляване, както и извличането на касаещите делото обстоятелства от счетоводните записвания на ищеца, изискват притежаването и прилагането на специални знания из областта на топлотехниката и счетоводството. Съгласно чл. 195, ал.

1 ГПК вещо лице по гражданско дело се назначава тогава, когато за изясняване на въпросите по делото са необходими специални знания из областта на науката, изкуството, занаятите и др. Следователно е необходимо изслушването на вещи лица по съответно поставените въпроси. Следва да се отчете обаче, че счетоводните записвания на топлофикационното дружество сами по себе си нямат необходимата за случая доказателствена стойност да установят доставената топлинна енергия и нейната стойност. Именно това обаче е целта на съдебно-техническата експертиза по делото – да установи реално какъв е обемът на доставената на потребителя топлоенергия, съответно каква е нейната стойност, като провери правилно ли е отчетена тя и съобразено ли е начисляването на съответните суми с техническите и нормативните изисквания. От своя страна основните задачи на съдебно-счетоводната експертиза са свързани с установяване на отбелязано плащане на процесните задължения в счетоводството на ищеца, което отразяване, като неблагоприятен за него факт, следва да има съответна доказателствена сила, както и изчисляване стойността на съответната дължима лихва. Доколкото вещото лице по съдебно-техническата експертиза е базирало заключението си върху данните за реално потребената и отчетена топлинна енергия за имота, съответствието на отчитането и уредите за измерването ѝ с установените изисквания и оттам правилното изчисляване на стойността на същата, настоящия състав на съда намира, че основателността на предявените искове следва да бъде преценявана именно въз основа на заключението на съдебно-техническата експертиза. Целта на изслушването на вещо лице по съдебна експертиза е да даде независима преценка на обстоятелства, каквато съдът не може да направи поради необходимостта от прилагане на специални знания, в това число и да прецени точността на данните, съдържащи се в представени от страните документи, и да направи произтичащи от тях заключения, включително чрез съпоставка с информационни масиви извън кориците на делото. Логично е тези данни да се черпят от топлофикационното дружество и от дружеството, извършващо дялово разпределение, доколкото същите, съобразно актуално действащата Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020г. за топлоснабдяването, чл. 53 и чл. 61 от Наредбата за топлоснабдяването (отм.) и чл. 139, ал. 2 ЗЕ, имат задължение за отчитане и извършване на разпределение, а не други трети лица или държавни органи.

Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 1 и 2 ЗЕ заплащането на топлоенергията се осъществява чрез прогнозни месечни вноски, за които се съставят фактури, и последващи изравнителни вноски. С изравнителната сметка се отчита реално доставеното количество топлинна енергия и съобразно фактурираните до този момент суми за съответния период се определя сума за доплащане или сума за възстановяване на купувача. В този смисъл е и уредбата в ОУ на дружеството. Така за всеки отчетен период в крайна сметка топлоснабдителното дружество става кредитор на вземане само за реално потребено количество енергия.

Вещото лице по съдебно-техническата експертиза, притежаващо съответна на задачата специалност, е проверило редица данни в съответни документи. Заключението му съдът кредитира напълно като изготвено от компетентно вещо лице, при пълно и ясно дадени отговори на поставените въпроси, при задълбочено обосноваване на изводите и при липса на обстоятелства, поставящи под съмнение тяхната вярност. Установено е, че за процесния период сградата е с непрекъснато топлоснабдяване и отчитане на общия топломер в абонатната станция. Установено е отчисляване за сметка на „*****“ ЕАД на технологичните разходи на абонатната станция. Разпределението на топлинната енергия е извършвано в съответствие с нормативните разпоредби, а измерването ѝ е направено с преминали периодичен метрологичен контрол уреди в абонатната станция.

Въз основа на заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза и данните за дяловото разпределение, предоставени от третото лице – помагач, се установява, че стойността на реално доставеното количество топлинна енергия до топлоснабдения имот за процесния период е 4368,19 лева. От заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, което съдът кредитира напълно като изготвено от компетентно

вещо лице, при пълно и ясно дадени отговори на поставените въпроси, при задълбочено обосноваване на изводите и при липса на обстоятелства, поставящи под съмнение тяхната вярност, се установява липса на заплащане на търсените по делото суми.

Погасени по давност (тригодишна по чл. 111, б. „в“ ЗЗД, ТР 3/2011-2012-ОСГТК) са вземанията за главница за топлинна енергия, отнасящи се за м.05.2020г., които съдът, на основание чл. 162 ГПК и с оглед заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза, определя да възлизат на 112,55 лева. **При това положение остава дължима главница за топлинна енергия от 4255,64 лева за целия имот, която е повече от претендираната от ищеца сума – 4165,78 лева. Затова целият предявен иск е основателен и следва да бъде уважен като стойност, но, с оглед прецизност, следва да се отхвърли за м.05.2020г.**

Представените по делото общи условия сочат, че задълженията за дялово разпределение се заплащат по определен от топлоснабдителното предприятие и извършващите услугата лица ред, обявен по подходящ начин на клиентите. Какъв е този ред не е доказано. При това положение съдът приема по аналогия с чл. 33, ал. 1 от ОУ, че падежът на заплащането и на задълженията за дялово разпределение е 45 дни след изтичането на периода, за който се отнасят. От заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза се установи, че дължимата сума за дялово разпределение възлиза на **63,02 лева, която не е погасена по давност. Предявеният за нея иск е основателен и следва да бъде уважен.**

Вземайки предвид заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза и на основание чл. 162 ГПК съдът приема, че дължимата лихва за забава върху главницата за топлинна енергия възлиза на **499,31 лева, за която сума същият иск е основателен, а за горницата подлежи на отхвърляне.** Видно от заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, лихвата за забава върху главниците за дялово разпределение възлиза на **13,01 лева, като за горницата искът подлежи на отхвърляне.**

Останалите доводи в насока на недължимост на посочените суми, съдържащи се в отговора на исковата молба, са неоснователни и не разколебават изложените дотук доводи.

Следва да се изтъкне, че не е налице нарушение по чл. 62 ЗЗПотр на правата на ответниците в качеството им на потребител (арг. ТР 2/2016-2017-ОСГК).

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК право на разноски има само страната, в полза на която е постановен съдебният акт. Съобразно изхода на делото право на разноски имат и ищецът, и ответниците, но същите не са доказали сторени разноски. Съдът следва да се произнесе и относно разноските в заповедното производство.

Съобразно изхода от спора в полза на ищеца следва да се присъдят разноски по заповедното производство в размер на **144,67 лева**, в която сума е включена пропорционална част от юрисконсултско възнаграждение, изчислена на база пълен размер от 50,00 лева. Доколкото отговорността за разноски не е солидарна, всеки ответник следва да заплати половината от тази сума.

Съобразно изхода от спора в полза на ищеца следва да се присъдят разноски по заповедното производство в размер на **918,63 лева**, в която сума е включена пропорционална част от юрисконсултско възнаграждение, изчислена на база пълен размер от 100,00 лева. Доколкото отговорността за разноски не е солидарна, всеки ответник следва да заплати половината от тази сума.

Ответниците за представлявани в заповедното и първоинстанционното исково производство от адв. К. К. безплатно по реда на чл. 38, ал. 1 ЗАдв. С оглед изхода от спора в полза на адв. К. следва да се изплати възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАдв, което, при отчитане на фактическата, професионалната и правна сложност на спора, защитавания

интерес и естеството на делото, следва да се изчислява на база от 200,00 лева за заповедното производство и 470,00 лева за исковото такова. Възнаграждението, което следва да бъде присъдено за заповедното производство, съобразно изхода от спора и частта от исковите, която се отхвърля, възлиза на **62 стотинки**, а това за исковото производство – **на 1,47 лева**.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК и чл. 150 ЗЕ вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че **Б. Т. С.**, ЕГН *****, и **С. И. С.**, ЕГН *****, от град С., **дължат на „*****“ ЕАД, ЕИК *******, със седалище в град С., във връзка с топлоснабдяването на недвижим имот - апартамент в град С., ж.к. „*****“ бл. 304, вх. Г, ет. 2, ап. 5, аб. № *****, както следва:

- **4165,78 лева** за главница за доставена, но незаплатена, топлинна енергия за периода м.06.2020г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (02.08.2023г.) до окончателното им изплащане, **като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за м.05.2020г. като погасен по давност**;
- **499,31 лева** за законна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2021г.-12.07.2023г., **като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за горницата над 499,31 лева до пълния му предявен размер от 513,46 лева**;
- **63,02 лева** за главница за дялово разпределение за периода м.06.2020г.-м.04.2022г., **ведно със законната лихва** от датата на депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (02.08.2023г.) до окончателното им изплащане;
- **13,01 лева** за законна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 15.08.2020г.-12.07.2023г., **като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за горницата над 13,01 лева до пълния му предявен размер от 13,73 лева**.

ОСЪЖДА Б. Т. С., ЕГН *****, и **С. И. С.**, ЕГН *****, от град С., да **заплатят на „*****“ ЕАД, ЕИК *******, със седалище в град С., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **144,67 лева**, представляваща разноси в заповедното производство (ч.гр.д. № 43439/2023г. на СРС), както и сумата от **918,63 лева** за разноси в първоинстанционното исково производство (гр.д.№ 61795/2023г. на СРС), като всеки от ответниците следва да заплати по **половината** от тези суми.

ОСЪЖДА „***“ ЕАД, ЕИК *******, със седалище в град С., да **заплати на адв. К. РУМЕНОВ К. – АК-С.**, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДв и с оглед изхода от спора, сумата от **62 стотинки**, представляваща хонорар за заповедното производство (ч.гр.д. № 43439/2023г. на СРС), както и сумата от **1,47 лева** за хонорар в първоинстанционното исково производство (гр.д.№ 61795/2023г. на СРС).

Решението е постановено при участието на „*****“ **ООД** в качеството му на трето лице – помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____